

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 50.

Tredie Session.

43de Møde.

Fredagen den 12te December.

(Fortf.)

Finantsministeren (fortsat): Men jeg kan ikke fra Regjeringens Side finde, at der har været tilstrækkelig Anledning for den til at faa Henseende at tage Initiativet. Forfaavidt den ærede sidste Landstthingsmand i sine egne Tølelser for denne Sag søgte nogle Modargumenter imod det Uendringforslag, der blev bebudet af den ærede 3die Landstthingsmand for 3die Kreds (Wessely), saa maa jeg tillade mig at bemærke, at han i faa Henseende ikke har opfattet Sagen ganske rigtigt; thi naar man stiller sig paa det Standpunkt, der i mine Dine er det rigtige, at man nemlig skal sørge for, at det, man bevilger, kommer den, der er meest trængende til Hjælp, meest tilgode, saa troer jeg, at dette Diemed, fyldestgøres bedre ved et saadant Uendringforslag som det, den sidstnævnte ærede Landstthingsmand bebudede, end ved Lovforslaget, som det foreligger. Jeg troer slet ikke, at det vil blive en Følge af det bebudede Uendringforslag, hvis det antages, at Noget skulde komme til at slide Naadens Trapper. Det er ikke paa denne Maade, at den Naade, som Regjeringen af Lovgivningsmagten bebyndiges til at udvise, finder sin Anvendelse; det skeer ikke ad Supplicationssveien paa Trapper, det skeer end ikke ad den skriftlige Supplicationssvei alene, men det skeer derved, at der tilveiebringes tilstrækkelige Oplysninger, ved udfyldte, af troværdige Mænd attesterede Schemata om Bedkommendes hele oekonomiske Stilling; det skeer paa en saadan Maade, at det ingenlunde kan siges at være afhængigt af en enkelt Ministers Forgodtbefindende. Skulde

Bedkommende erklære mig paa det Bestemteste derimod; thi jeg vilde ikke paatage mig Ansvar for at udtælle de Tusender, her er Tale om, efter eget Forgodtbefindende, om det nu er en Naades-Udtælling eller ikke; men det bør skee, og det kan skee paa en saadan Maade, at Anvendelsen af de Midler, der stilles til Statens Raadighed, kan controlleres af Andre, og navnlig kan bedømmes af Statsrevisionen ved Hjælp af paalidelige Schemata, hvormed enhver Sag bør bilægges. Naar det er Tilfældet, at der kan tænkes forskellige Grader i Trangen hos de Paagjældende, og det vil Ingen benægte, saa troer jeg ogsaa, at det Forslag, der sætter Regjeringen istand til at tage bedst Hensyn til Trangen, som sætter Regjeringen istand til paa det Sted, hvor Trangen er stor, at give Mere, og hvor den er mindre, at give Mindre, maa ansees som det bedste, og dette vil være Tilfældet efter det bebudede Forslag, men ikke efter det foreliggende; thi efter dette er det en Forandring og ikke et Tillæg til Loven af 11te Marts d. A., og, naar det altsaa bliver til Lov, vil Regjeringen, som jeg tidligere har tilladt mig at yttre, vel slippe meget nemt fra Sagen, da man ikke vil kunne bringe Loven i Anvendelse uden at give enhver enkelt Soldatjent, som efter den allerede stedfundne Fortvølfning og Anvendelse af Loven af 11te Marts d. A. har faaet 100 Rbd., 150 Rbd., og den, som har faaet 150 Rbd., 200 Rbd.; men derimod vil det være en Følge af det bebudede Uendringforslag, hvis det bliver Lov, at Regjeringen kan have Trangen for Die og ikke de andre Momenter, som ere komne i Betragtning ved den tjenstmæssige Anvendelse af Loven af 11te Marts, nemlig Hensynet til Bedkommendes Tjenestetid og Tjenesteforhold i det Hele taget. Alene havende Trangen for Die,